

OL, Hestejordene, glede og positivitet

«Det viktigste er ikke hvor anlegget skal ligge, men at det kommer et anlegg til Groruddalen.» Uttalelsen stammer fra representanter fra dalens lokale skiklubber, og gjengitt i Akers Avis Groruddalen 10. april.

For dem er det overordnet at Groruddalen får en OL-skiskytterarena, og mener at det bør være opp til konsulenter, ingeniører og politikere å bestemme hvor. Motstanden mot OL-arena på området Hestejordene – Salamanderdammen gis karakteristikk som «sutre» og «negativitet». Det hevdes også at dersom Groruddalen sier nei til OL anlegg «sitter Groruddalen igjen uten noen verdens ting». Mener virkelige skiklubbene at slike synspunkter gagnar deres sak?

For å ta den siste uttalen først, så snakkes det mot bedre vitende. Både Lillomarka Arena og Linderudkollen er planlagt opprustet til gode langrennsanlegg, uavhengig av et Oslo-OL. I tillegg nedlegger Oslo kommune betydelig innsats i å preparere et omfattende lys- og skiløypenett også til skiidrettens beste.

Med de store utfordringene Oslo står ovenfor innen sektorer som utbygging av kollektivtrafikk, eldreomsorg og oppvekst, tror jeg skiklubbene ikke bør ha for stor tro på at her blir det penger både til et Hestejordene-OL og nye lokale ski-idrettsanlegg. Et OL-anlegg på Hestejordene tror jeg fort kan gi skiklubbene rett, men med motsatt fortegn: at det da ikke vil bli igjen midler til «noen verdens ting» andre steder i dalen.

Som en følge av de store biologiske og kulturelle verneverdiene som er på og rundt Hestejordene, vurderer også nå OL-étaten å legge OL-løypene på duk, slik at de kan fjernes etter bruk. Hva da med skiklubbens drøm om gjenbruk? Faren med å åpne for et OL på Hestejordene er at vi alle i Groruddalen inkludert skiklubbene, blir sittende igjen med «Svarteper». Etter omfattende uthogging blir da Hestejordeneområdet verken hva det var, eller hva skiklubbene håper det kunne bli.

I samme artikkel ironiseres det over at en kommune på 6000 innbyggere har fått bygget en skiarena til 24 mill. i motsetning til Groruddalen med 130.000 innbyggere.

Ja kanskje nettopp derfor. Den glissent befolkede kommunen hadde plass, og fikk bygget et anlegg sikkert til glede for en hel

region, og samtidig noe som fikk satt kommunen på «kartet».

I en tettbefolket dal som vår er det sikkert tusenvis som drømmer om å kunne få sine fritidsønsker realisert like utenfor stuedøra: Motorbaner, fornøylesparker, jaktområder, lista ville nok ha blitt fryktelig lang. Men så er det med plassen da, jeg tror nok de fleste har forsonet seg med at visse plasskrevende idretts- og underholdningsanlegg bare kan løses på tvers av kommunene i Oslo-regionen, og er en forutsetning for at vi i det hele tatt skal ha igjen noe fri natur her i dalen. Men vi skal ikke passere bygrensa med mange kilometer før vi ser at plass-situasjonen i enkelte nabokommuner er ganske annerledes.

Vi som ønsker å bevare Hestejordene slik de er,

verken sutrer eller er preget av negativitet. Vi er derimot fulle av glede og positivitet, glede over alle de barnhagene, skolebarna, pensjonister og alle andre som nyter læring og rekreasjon på Hestejordene slik området framstår i dag, og er svært positive til at de og vi fortsatt skal få gjøre dette.

De lokale skiklubbene bør ikke glemme at den store motstanden mot Hestejordene-OL, har sitt utspring i deres eget naboskap, og fordelingen av arealer til idrett, friluftsliv og vern er best tjent med gjensidig tillit mellom de ulike interessegruppene

Selvsagt skal Groruddalen ha sine lokale ski-anlegg. Men får man ikke tilpasset et anlegg av OL-dimensjoner i Lillomarka Arena, er jeg overbevist om at dalens skiklubber oppnår langt mer ved å tenke regionalt. Inviter heller nabokommunenes skiklubber til samarbeid om forslag om felles storanlegg på et egnet område framfor å utfordre Hestejordene, og samtidig bidra til å mane fram den fornuften som til nå synes å være mangelvare både hos OL-étaten og hos visse politikere når det gjelder den striden de har skapt om et av dalens viktigste natur- og friluftsområder

Håvard Pedersen,
Årvoll

Slik jeg ser det



Leserinnelegg:

- Kronikk/hovedinnlegg/refleksjoner maks 4500 tegn inkl. mellomrom
 - Tilsvar/replikke maks 2000/1500 tegn
- Også korte innlegg om aktuelle temaer

Vi forbeholder oss retten til å redigere/forkorte Alle innlegg kan bli publisert i våre ulike kanaler Innlegg som retter seg mot navngitt person må underskrives med fullt navn. Innlegg som er sendt til andre aviser, trykkes ikke.

Sendes som e-post til: redaksjonen@groruddalen.no